

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16P/329/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615220069
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615220069.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v právnej veci E. J., F.. XX.XX.XXXX, trvale bytom u navrhovateľky, t.č. S. B. J. U., Z. XX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, Odborárov 53, dieťa rodičov: matky I. Q., S.. Š., F.. XX.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom JUDr. E. C., vyšší súdny úradník Okresného súdu Michalovce a otca neuvedeného, za účasti E. D.P., F.. XX.XX.XXXX, T. J., S. XXX/XX, o predĺženie pestúnskej starostlivosti a určenie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky zo dňa 10.11.2015 v časti o predĺženie pestúnskej starostlivosti u E. J., F.. XX.XX.XXXX **z a m i e t a** .

Súd konanie o návrhu zo dňa 10.11.2015 na určenie výživného zo strany matky pre E. J., F.. XX.XX.XXXX za obdobie od 12.02.2016 do právoplatnosti tohto rozsudku **z a s t a v u j e** .

M e n í s a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 11P/236/. - XX W. C. XX.XX.XXXX I. Q. Q., Ž. E. I. Tóthová, rod. Šárköziová, nar. 22.03.1972 je **p o v i n n á** prispievať na výživu E. J., F.. XX.XX.XXXX mesačne minimálnym zákonným výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrované dieťa podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré výživné je matka povinná uhrádzať k rukám E. J.Á., F.. XX.XX.XXXX, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka svojim návrhom zo dňa 10.11.2015, podaným na tunajšom súde dňa 11.11.2015 žiadala, aby súd predĺžil pestúnsku starostlivosť u E. J., F.. XX.XX.XXXX na jednej rok po dosiahnutí plnoletosti a zároveň, aby zaviazal matku menovanej prispievať od 12.02.2016 do rúk menovanej minimálnym zákonným výživným.

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava číslo P 28/99-73 zo dňa 20.4.2000, právoplatným dňa 29.5.2000 bola E. J., F.. XX.XX.XXXX zverená do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves číslo 11P 236/2007-21 zo dňa 10.1.2008, právoplatným dňa 6.3.2008 bola matka, I. J., F.. XX.X.XXXX zaviazaná výživným v sume 702,- Sk k rukám Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J. F. R.. E. navštevuje Strednú odbornú školu v J. U., (odbor: šička), kde je aj umiestnená v Reedukačnom centre, Z. XX, J. U. od 04.09.2015. Menovaná má od nástupu puberty problémy so zaradením sa medzi rovesníkmi, resp. vyhľadáva partie s pochybným správaním. Na základe aj trestných skutočností bola umiestnená s prestávkami v diagnostickom centre v Košiciach, v krízovom centre Dorka v Košiciach, tiež v Spišskom Hrhove v

Reedukačnom centre. Od istého času ju (navrhovateľku) rešpektuje, ako autoritu len doma, kde sa dohodnú na istých pravidlách, hlavne čo sa týka hodiny, kedy má byť doma, avšak vonku je všetko inak. Ponocuje, skúša alkohol, cigarety, drogy. Aj preto je umiestnená v daných zariadeniach, lebo mnohokrát ju pred tým ona nedokáže uchrániť. Vzťah majú dobrý, resp. primeraný okolnostiam. Mnohé závažné veci si neuvedomuje. Navštevovali nepretržite psychológov od jej 6 rokov (už v detstve bol diagnostikované ADHD s poruchou pozornosti a hyperaktivitou). Ak je v danom zariadení, pravidelne ju navštevujú, telefonujú si.

Dňa 12.02.1998 E. J. nadobudla plnoletosť a následne na pojednávaní konanom dňa 06.06.2016 sa pripojila k návrhu na určenie výživného, kedy ale žiadala, aby jej bolo priznané výživné až od momentu právoplatnosti rozsudku, ktorým jej bude priznané a teda v prevyšujúcej časti uvedený návrh, ktorý pôvodne podala jej pestúnka na výživné za obdobie od 12.02.2016 do právoplatnosti predmetného rozsudku vzala späť a žiadala v tejto časti konanie zastaviť. S návrhom na predĺženie pestúnskej starostlivosti súhlasila.

Súdu sa nepodarilo doručiť súdne zásielky matke menovanej na poslednú jej známu adresu, resp. na adresu uvedenú v Registri obyvateľstva SR. Matka je toho času vedená už pod menom „I. Q., S. Š.“. Z oznámenia Mestskej polície hlavného mesta Bratislavy bolo zistené, že menovaná sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava, dňa 11.11.2015 bol kompletne vystaňovaný obytný dom na ul. Čapajevovej. Následne bolo zistené, že deti menovanej boli od septembra umiestnené v krízovom centre, adresu menovanej I. Q. sa nepodarilo zistiť. Táto nie je evidovaná ani medzi ľuďmi bez domova. Vzhľadom na uvedené preto súd uznesením sp.zn. 16P/329/2015- 28 zo dňa 9.2.2016 ustanovil matke menovanej opatrovníka pre konanie a to D. E. C., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Michalovce, na zastupovanie menovanej v tomto konaní.

Súd predvolal na pojednávanie navrhovateľku, E. J., F. XX.XX.XXXX, opatrovníka matky a kolízneho opatrovníka.

Opatrovník matky sa pojednávania nezúčastnil a tak súd konal a napokon aj rozhodol bez jeho prítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, E. J., F. XX.XX.XXXX, ako aj sa oboznámením s listinnými dôkazmi a pripojenými spismi, na základe čoho zistil tento skutkový stav veci:

Z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že menovaná E. J. toho času býva v Reedukačnom centre J. U., nakoľko tam navštevuje školu a momentálne je tam umiestnená na základe dohody, ktorá bola uzavretá medzi ňou a týmto reedukačným centrom. O matke E. nemá žiadne informácie, nevie, kde sa nachádza. Ona za menovanú E. naďalej platí mesačné platby za jej umiestnenie v reedukačnom centre t.j. okolo 100,- EUR za ubytovanie a stravu, poskytuje jej vreckové 27,- EUR, prípadne jej uhrádza ďalšie výdavky, ktoré sú potrebné na rôzne pomôcky a materiál do školy. Naďalej chodí Martina k čelustnej ortopedičke, ktorej v súvislosti so zubným strojčekom pre menovanú platili poplatok 135,- EUR. Okrem toho jej platí stavebné a úrazové sporenie. V minulosti jej uhrádzala aj mobil, ale ten v súčasnej dobe neužíva, keďže je v reedukačnom domove. V lete chodia na dovolenky k moru a cez zimu chodia lyžovať. S menovanou si telefonujú a raz týždenne ju chodí navštevovať.

E. J. vo svojej výpovedi uviedla, že toho času navštevuje 2. ročník Strednej odbornej školy - odbor krajčírka v J. U.. Po ukončení tohto školského roka by mala pokračovať na Strednej odbornej škole stavebnej v Spišskej Novej Vsi, ten istý odbor a to 3. ročníkom. Ona sa s matkou doteraz nekontaktovala, nemá žiadne informácie o tom, kde by sa mala nachádzať.

Zároveň bol navrhovateľkou predložený aj písomný súhlas E. J. zo dňa 08.10.2015, ktorým táto súhlasila s tým, aby pestúnska starostlivosť u nej v rodine navrhovateľky bola predĺžená o jeden rok po dovŕšení jej plnoletosti, t.j. do dovŕšenia jej 19. rokov.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. P 28/99-73 zo dňa 20.4.2000, právoplatným dňa 29.5.2000 bola E. J. zverená do pestúnskej starostlivosti navrhovateľky.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11P/236/07 - 21 zo dňa 10.01.2008, právoplatným dňa 6.3.2008 bola matka menovanej zaviazaná prispievať na jej výživu sumou 702,- Sk mesačne k rukám Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves počnúc od právoplatnosti uvedeného rozsudku.

Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi z 7.1.2016 pestúnka prevzala dieťa do svojej osobnej starostlivosti z Detského domova Studienka v útlom veku a dieťa ju a jej rodinu vníma ako svoju. Nikoho z biologickej rodiny nepozná, nikto sa s ňou za celé roky trvania pestúnskej starostlivosti nekontaktoval a nezaujímal o ňu. Pestúnka sa medzitým vydala a z manželstva má dve vyživovacie povinnosti. Spočiatku sa dieťa v rodine pestúnskej dobre adaptovalo, no postupom času, uzavretím manželstva a dospievaním dieťaťa začali rôzne výchovné problémy, ktoré pestúnka riešila i sama i za pomoci úradu. Bola zapojená do mnohých programov, priorít uvedeného úradu, bolo dlhodobo jej i dieťaťu poskytované sociálne, psychologické poradenstvo. Situácia v rodine sa vyostrovala, narastalo napätie a dieťa sa stalo pre pestúnku výchovne nevládnuteľným, bola v roku 2012 a 2013 umiestnená, na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu číslo 13P 71/2012 zo dňa 21.11.2012 a neskôr na základe rozhodnutia o uložení výchovného opatrenia - pobytu v zariadení, ktoré plní úlohy odbornej diagnostiky na 6 mesiacov číslo 13P 71/2012 zo dňa 21.2.2013 v Krízovom stredisku Dorka Košice. Po uplynutí lehoty sa dieťa vrátilo domov, nakoľko po tom túžilo a aj pestúnka chcela ďalej zabezpečovať starostlivosť dieťaťu. V rodine boli znovu vykonávané opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, s rodinou a dieťaťom pracovali intenzívne rodinní asistenti. V rodine však viazne komunikácia, dieťa málo hovorí o prežívaní a pocitoch, trávení voľného času, sú rozpory medzi dieťaťom a manželom pestúnskej, dochádza k osočovaniu, prudkým emotívnym hádkam, vulgarizmom, dieťa sa potuluje, fajčí, požíva alkohol, pestúnku nerešpektuje, neplní dohody a pravidlá. Dieťa bolo opakovane hospitalizované na detskej psychiatrii a neskôr na doporučenie a na žiadosť pestúnskej je od februára 2015 na dohodu umiestnené v Reedukačnom centre J. U., odkiaľ asi jedenkrát mesačne chodí k pestúnke domov. Pestúnka sa s dieťaťom aj inak pravidelne kontaktuje, zaujíma sa o jej správanie a prospievanie v škole, spolupracuje so zariadením, zabezpečuje zdravotnú starostlivosť u zubného lekára. E. bola u pestúnskej od 23.12.2015 do 3.1.2016 na priepustku a na vianočné prázdniny. Dieťa počas tohto obdobia pestúnku prevažne nerešpektovalo, zväčša neplnila čas dohody na návrat domov, požívala alkohol. Biologická matka sa o dieťa vôbec nezaujíma, nenavštevuje ju, nehradí súdom stanovené výživné na účet úradu. S rodinou bol v priebehu času vypracovaný aj plán sociálnej práce, bol pravidelne vyhodnocovaný, boli zrealizované okrem iných opatrení aj rodinné konferencie, kde sa však nezapájal manžel pestúnskej na stabilizáciu situácie v rodine. Tak bola aj s dieťaťom rozobratá jej životná cesta, spracovanie minulosti a prítomnosti, perspektívy do budúcnosti, potreba ukončenia školy. Dieťa má svojskú povahu a nemá jasnú predstavu čo chce v živote dosiahnuť. V škole sa jej nepáči, v zariadení navštevuje Odbornú školu J. U., v odbore šička, druhý ročník. Dieťa má aj poruchy správania.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, matka menovanej poberala štátnu sociálnu dávku - rodičovský príspevok v období od novembra 2012 do apríla 2016 a tiež prídavky na deti v období od decembra 1995 do marca 2015. Toho času nie je príjemkyňou pomoci v hmotnej núdzi a ani nie je vedená ako uchádzač o zamestnanie. Podľa správy Sociálnej poisťovne nie je vedená ako poberateľ dôchodkovej dávky a ani dávky v nezamestnanosti. Z oznámenia Mestskej polície hlavného mesta Bratislavy bolo zistené, že matka menovanej sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava, dňa 11.11.2015 bol kompletne vystaňovaný obytný dom na ul. Čapajevovej. Následne bolo zistené, že deti menovanej boli od septembra 2015 umiestnené v krízovom centre, adresu menovanej matky menovanej sa nepodarilo zistiť. Táto nie je evidovaná ani medzi ľuďmi bez domova.

Podľa § 52 ods. 5 Zákona o rodine, ak s tým pestún a mal. dieťa zverené do pestúnskej starostlivosti súhlasia, súd môže z dôležitých dôvodov predĺžiť pestúnsku starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti.

Podľa § 52 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine, pestúnska starostlivosť zaniká dosiahnutím plnoletosti dieťaťa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V prípade, ak existujú dôležité dôvody, môže súd rozsudkom predĺžiť pestúnsku starostlivosť o jeden rok po plnoletosti, ak tak rozhodne ešte počas trvania pestúnskej starostlivosti (aby vylúčil zákonný

dôsledok zániku pestúnskej starostlivosti plnoletosťou) /Pavelková, B.: Zákon o rodine . Komentár, 1. vydanie . Praha : C.H.Beck , 2011, str. 320/.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že nie je možné návrhu na predloženie pestúnskej starostlivosti vyhovieť, nakoľko v čase rozhodovania o tomto návrhu E. J., F. XX.XX.XXXX dosiahla už plnoletosť a teda pestúnska starostlivosť, ktorá bola u nej nariadená zo zákona zanikla. Navyše ani závery správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi nesvedčili o tom, že by pestúnska starostlivosť zo strany pestúnskej v poslednom období bola zvládaná, keďže muselo dôjsť až k umiestneniu dieťaťa do reedukačného zariadenia. Súd preto návrh v tejto časti zamietol.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na to, že E. J., F. XX.XX.XXXX, ktorá dňa 12.02.2016 dosiahla plnoletosť, je oprávnená v tejto veci konať sama za seba a teda aj uskutočňovať príslušné procesné úkony, a keďže táto na pojednávaní konanom dňa 6.6.2016 vzala pôvodný návrh navrhovateľky, ktorý táto podala v jej mene a ktorý si ona osvojila, v časti určenia výživného zo strany matky pre ňu za obdobie od 12.02.2016 do právoplatnosti tohto rozsudku späť, súd konanie o tejto časti návrhu zastavil.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z.z.).

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 300/2010 Z.z. a opatrenia MPSVaR SR č. 186/2013 Z.z. za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje počnúc od 1.7.2013 suma alebo úhrn súm 90,42 Eura mesačne, ak ide o zaopatrené neplnoleté dieťa.

V čase vyhlásenia tohto rozsudku tak suma minimálneho zákonného výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa predstavuje čiastku 27,13 Eur na jedno neplnoleté nezaopatrené dieťa.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p., rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Súd vykonaným dokazovaním dospel tiež k záveru, že je jej zároveň potrebné upraviť výživné zo strany matky na E. J., táto vzhľadom na jej pokračujúce štúdium (prípravu na budúce povolanie) má status nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona a keďže dosiaľ určené výživné zo strany matky nedosahuje ani sumu minimálneho zákonného výživného v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine.

Navyše od posledného rozhodovania vo veci došlo k podstatnej zmene pomerov na strane menovanej E. J., v prípade ktorého táto zmena spočívala v nástupe na štúdium na strednej škole, teda išlo o nástup na ďalší stupeň vzdelávania a s takýmto postupom vo vzdelávacom systéme maloletého dieťaťa sú vždy objektívne spojené zvýšené náklady na takéto dieťa. To sa dostáva na ďalší stupeň vývoja a to ako z hľadiska biologického, kedy rastie a menia sa aj jeho stravovacie potreby, tak aj mentálneho a v konečnom dôsledku aj spoločenského vývoja, kedy sa zapája do nových vzdelávacích či záujmových činností, čo so sebou prináša zvýšené náklady. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihlada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a na to, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako je šatstvo, bielizeň, obuv, nájomné za byt a tiež potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov a potrieb, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, ako aj potreby súvisiace so zdravotným stavom, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Náklady na maloletú objektívne vzrástli a to v súvislosti s jej výdavkami na školu, rovnako tak vzrástli náklady aj pokiaľ ide o bežné oblečenie, obuv, kultúrne vyžitie a v neposlednom rade aj hygienické potreby, berúc zreteľ na jeho vek. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na úpravu obsiahnutú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, v zmysle ktorej súd pri konštatovaní zmeny pomerov na strane oprávneného dieťaťa je povinný vždy prihladať aj na vývoj životných nákladov, ktorý nastal od poslednej úpravy, ktorou bolo dieťaťu priznané výživné zo strany povinného rodiča. Je zrejme, že životné náklady oproti roku 2007, v ktorom sa rozhodovalo o poslednej úprave výživného pre maloletú stúpli a preto súd musel brať zreteľ aj na túto okolnosť.

Na druhej strane uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného rodiča, pričom sú rozhodujúce predovšetkým reálne zárobkové schopnosti a možnosti tohto rodiča, ktoré sú dané nielen jeho subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami primeranými vlastnostiam rodiča.

Súdu sa však vykonaným šetrením nepodarilo zistiť, aké sú súčasné majetkové a príjmové pomery matky menovanej. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava matka menovanej nie

je toho času príjemkyňou pomoci v hmotnej núdzi a ani nie je vedená ako uchádzač o zamestnanie. V minulosti bola poberateľkou rodičovského príspevku v období od novembra 2012 do apríla 2016 a tiež prídavkov na deti v období od decembra 1995 do marca 2015. Toho času však nie je známy jej súčasný pobyt. Podľa oznámenia Mestskej polície hlavného mesta Bratislavy jej ostatné deti boli od septembra 2015 umiestnené v krízovom centre. Podľa správy Sociálnej poisťovne nie je vedená ako poberateľ dôchodkovej dávky a ani dávky v nezamestnanosti.

Hodnotiac vyššie uvedené skutočnosti súd zaviazal matku menovanej na minimálne zákonné výživné mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na neploleté nezaopatrené dieťa podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, čo v čase vyhlásenia tohto rozsudku predstavuje čiastku 27,13 Eur mesačne, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že v súlade s § 51 Zákona o rodine zaviazal matku na úhradu tohto výživného priamo k rukám E. J., keďže táto medzičasom nadobudla plnoletosť.

O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku, možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia toto rozsudku, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)